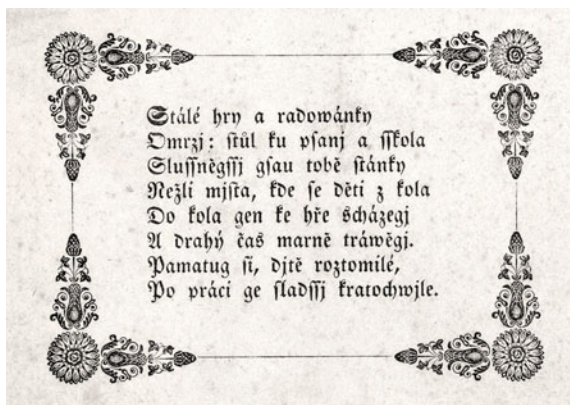

Karel Alois Vinařický, vlastenecký kněz, školdozorce, básník, spisovatel a překladatel, jedna z nejvýznamnějších osobností českého národního obrození a jeden z zakladatelů české literatury pro děti. Narodil se v rodině poněmčeného českého řemeslníka ve Slaném. Již během gymnaziálních studií se však zapojil do českého národního

Obr. 29: Karel Vinařický, vlastenecký kněz, školdozorce a zakladatel české literatury pro děti

hnutí a začal se učit česky. V roce 1818 se stal studentem pražské Karlo-Ferdinandovy univerzity a seznámil se mimo jiné s Bernardem Bolzanem (1781–1848), jehož filozofie jej ovlivnila na celý život. Studia bohosloví dokončil v roce 1825. Jelikož mu nebylo ještě předepsaných 24 let, nemohl být hned vysvěcen. Setrval proto nejprve ve službách hraběte Šlika, v jehož rodině působil jako vychovatel již od dob studií. Zakrátko mu však pražský arcibiskup Václav Chlumčanský z Přestavlk (1749–1830) nabídl úřad obřadníka. Vinařický se v Praze intenzivně věnoval vlasteneckým zájmům, založil a vydával Časopis pro katolické duchovenstvo, tištěný latinkou. V roce 1832 vypracoval z pověření Musejního sboru „Pamětní spis o nynějším stavu vyučování v jazyku českém na vyučovacích ústavech v Čechách“, který byl zaslán císaři. Spis měl doložit potřebu vzdělávání mládeže v českém, tedy mateřském jazyce.⁹⁰

Obr. 30: Pochvalné uznání s veršiky Karla Aloise Vinařického

Dne 19. května 1833 je Karel Alois Vinařický, již vysvěcený kněz, nastolen na faru v Kováni u Mladé Boleslavi. Ač vzdálen od centra vlasteneckého a literárního dění, zůstával nadále v čilém styku s jeho předními představiteli. V roce 1849 odešel do Týna nad Vltavou, kde se ujal úřadu děkana. Zasloužil se o to, že zdejší farní škola byla povýšena na hlavní a dočkala se i nové budovy.